

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	ITPB2/4511-994/15/MU
Data	2016.01.15
Autor	Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy
Temat	Podatek dochodowy od osób fizycznych → Zwolnienia przedmiotowe
Słowa kluczowe	kodeks pracy; odszkodowania; regulamin; rekompensaty; świadczenie; zwolnienia przedmiotowe
Istota interpretacji	Zwolnienie przedmiotowe (Zasad Indywidualnych Odejść Pracowników).

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613 z późn. zm.) oraz § 5 pkt 1) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. z 2015 r., poz. 643) Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy działający w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko, przedstawione we wniosku z dnia 3 listopada 2015 r. (data wpływu 5 listopada 2015 r.), uzupełnionym pismem z dnia 5 stycznia 2016 r. (data wpływu 7 stycznia 2016 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie zwolnienia przedmiotowego - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 5 listopada 2015 r. wpłynął wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie zwolnienia przedmiotowego. Wniosek został uzupełniony pismem z dnia 5 stycznia 2016 r. (data wpływu 7 stycznia 2016 r.).

We wniosku tym oraz jego uzupełnieniu przedstawiono następujący stan faktyczny.

W dniu 26 września 2013 r. Wnioskodawca zawarł z XXX porozumienie rozwiązujące umowę o pracę. Strony łączył stosunek pracy na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 czerwca 1997 r. na czas nieokreślony.

Na mocy wskazanego porozumienia umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron z dniem 30 września 2013 r. Nastąpiło to w związku ze złożonym z własnej inicjatywy Wnioskodawcy wnioskiem z dnia 24 września 2013 r. o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron za wypłatą świadczeń według zasad określonych w Załączniku do Uchwały Nr XXX Zarządu Spółki XXX z dnia 22 sierpnia 2013 r. będących kontynuacją świadczeń obowiązujących Zasad Indywidualnych Odejsć Pracowników zatrudnionych w XXX.

Zgodnie ze wskazanym Załącznikiem do Uchwały Nr XXX Zarządu Spółki XXX z dnia 22 sierpnia 2013 r., pracownikom, z którymi zostaną rozwiązane umowy o pracę za porozumieniem stron z przyczyn niedotyczących pracowników będą przysługiwały „świadczenia pieniężne (odszkodowania)” obliczone według wzoru wskazanego w Załączniku. Pracodawca miał przy tym prawo odmówić przyjęcia oferty pracownika w sprawie rozwiązania stosunku pracy, w szczególności gdyby przyjęcie oferty było niezgodne z interesem Pracodawcy. Pracodawca określał termin rozwiązania umowy o pracę, uwzględniając w miarę możliwości wnioski pracownika. Zgodnie ze świadectwem pracy wystawionym w dniu 30 września 2013 r. stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron, podstawa prawna: art. 30 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy (z przyczyn niedotyczących pracownika), w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2013 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844 z późn. zm.).

W powyższym porozumieniu Wnioskodawca oświadczył, że wypłata odszkodowania wyczerpuje wszelkie jego roszczenia wobec Pracodawcy i zawiera w sobie wszelkie świadczenia przewidziane przepisami ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników oraz postanowieniami Umowy Społecznej dotyczącej zabezpieczenia praw i interesów pracowniczych w procesie konsolidacji i restrukturyzacji Grupy Kapitałowej, zawartej w dniu 19 lipca 2007 r. Strony postanowiły, że wypłata odszkodowania nastąpi przelewem na rachunek bankowy pracownika. Zgodnie z zaświadczeniem o wynagrodzeniu wydanym w dniu 5 października 2015 r. przez byłego pracodawcę Wnioskodawcy zostało wypłacone odszkodowanie w kwocie brutto 64.000 zł i została potrącona zaliczka na podatek

dochodowy 11.520 zł. Wnioskodawca ujął przychód i zaliczkę w zeznaniu PIT-37 za rok 2014.

W uzupełnieniu wniosku Wnioskodawca wskazał, że wysokość i zasady ustalania wskazanego we wniosku świadczenia nie wynikają wprost z przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, ale zostały określone w Zasadach Indywidualnych Odejść Pracowników zatrudnionych w XXX (załącznik do Uchwały Nr XXX Zarządu Spółki XXX z dnia 22 sierpnia 2013 r.), który to dokument stanowi normatywne źródło prawa pracy, o którym mowa w art. 9 § 1 Kodeksu pracy.

Przyznane i wypłacone świadczenie pieniężne było odszkodowaniem. Tak zostało określone we wskazanych wyżej Zasadach Indywidualnych Odejść Pracowników zatrudnionych w XXX. Zgodnie z § 4 ust. 1 tych Zasad odszkodowanie zostało przyznane z tytułu rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron z przyczyn nie dotyczących pracowników na podstawie i warunkach określonych w niniejszych Zasadach. Zatem dotyczyło szkody w postaci rozwiązania umowy o pracę.

Świadczenie opisane we wniosku nie jest określoną w prawie pracy odprawą lub odszkodowaniem z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia umowy o pracę ani nie jest odprawą pieniężną wypłaconą na podstawie przepisów o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników.

Świadczenie opisane we wniosku zostało wypłacone w dniu 31 stycznia 2014 r.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy uzyskane odszkodowanie korzysta ze zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych?

Zdaniem Wnioskodawcy, uzyskane odszkodowanie korzysta ze zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych.

Ustawą z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1328) rozszerzono zakres zwolnienia przedmiotowego, zawartego w art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Przedmiotowe zwolnienie w poprzednim brzmieniu przepisów obejmowało jedynie otrzymane odszkodowania lub zadośćuczynienia, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania wynikały wprost z przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na

podstawie tych ustaw, z odpowiednimi wyjątkami, wymienionymi w ustawie. Przepisem art. 2 pkt 8 lit. a) ww. ustawy nowelizującej rozszerzono zakres jego zastosowania, z zachowaniem dotychczas obowiązujących wyjątków.

Przyczyną wprowadzenia ww. nowelizacji było postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 marca 2013 r., sygn. akt S 2/13, w którym Trybunał stwierdził istnienie luki prawnej w art. 21 ust. 1 pkt 3, której usunięcie jest niezbędne dla zapewnienia spójności systemu prawnego Rzeczypospolitej Polskiej. Trybunał postanowił zasygnalizować ustawodawcy potrzebę uzupełnienia art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych o inne, obok wymienionych w tym przepisie ustawy, oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie tych ustaw - normatywne źródła prawa pracy, na podstawie których możliwe jest uzyskanie odszkodowania.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (w brzmieniu obowiązującym od dnia 4 października 2014 r.) z podatku dochodowego zwolnione są otrzymane odszkodowania lub zadośćuczynienia, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, oraz otrzymane odszkodowania lub zadośćuczynienia, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z postanowień układów zbiorowych pracy, innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych, regulaminów lub statutów, o których mowa w art. 9 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), z wyjątkami.

Znowelizowana treść przepisu znajduje zatem m.in. zastosowanie do odszkodowań i zadośćuczynień otrzymywanych przez pracowników, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z postanowień układów zbiorowych pracy, innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych, regulaminów lub statutów, o których mowa w art. 9 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, począwszy od roku podatkowego 2014.

W ocenie Wnioskodawcy opisane zwolnienie może być zastosowane również w przedmiotowej sprawie. Uzyskane odszkodowanie pełni funkcję kompensacyjną, mającą na celu wyrównanie szkody poniesionej przez Wnioskodawcę z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy na gruncie porozumienia zawartego z pracodawcą. Stąd też wypłacone świadczenie, z uwagi na swój właśnie kompensacyjny charakter, powinno zostać zwolnione z obowiązku zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych.

Wnioskodawca uważa, że jego stanowisko znajduje potwierdzenie w interpretacjach indywidualnych Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 28 września 2015 r., Nr

IBPB-2-1/4511-210/15/MD, z dnia 16 czerwca 2015 r., Nr IBPBII/1/4511-268/15/DP i z dnia 30 grudnia 2014 r., Nr IBPBII/415-881/14/BD.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361 z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wolne od podatku dochodowego są otrzymane odszkodowania lub zadośćuczynienia, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, oraz otrzymane odszkodowania lub zadośćuczynienia, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z postanowień układów zbiorowych pracy, innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych, regulaminów lub statutów, o których mowa w art. 9 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), z wyjątkiem:

- a. określonych w prawie pracy odpraw i odszkodowań z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia umowy o pracę,
- b. odpraw pieniężnych wypłacanych na podstawie przepisów o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników,
- c. odpraw i odszkodowań z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia funkcjonariuszom pozostającym w stosunku służbowym,
- d. odszkodowań przyznanych na podstawie przepisów o zakazie konkurencji,
- e. odszkodowań za szkody dotyczące składników majątku związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą,
- f. odszkodowań za szkody dotyczące składników majątku związanych z prowadzeniem działów specjalnych produkcji rolnej, z których dochody są opodatkowane według skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, lub na zasadach, o których mowa w art. 30c,

g. odszkodowań wynikających z zawartych umów lub ugód innych niż ugody sądowe.

Przepis ten w powołanym wyżej brzmieniu – zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1328 z późn. zm.) – ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2014 r.

Należy zaznaczyć, że zwolnieniem określonym w przytoczonym wyżej przepisie art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy, objęte są tylko odszkodowania i zadośćuczynienia, których wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z przepisów odrębnych ustaw lub przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, bądź postanowień układów zbiorowych pracy, innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych, regulaminów lub statutów, o których mowa w art. 9 § 1 Kodeksu pracy, z wyjątkiem odszkodowań wymienionych w lit. a)-g) tego artykułu.

Art. 9 § 1 Kodeksu pracy stanowi, że ilekroć w Kodeksie pracy jest mowa o prawie pracy, rozumie się przez to przepisy Kodeksu pracy oraz przepisy innych ustaw i aktów wykonawczych, określające prawa i obowiązki pracowników i pracodawców, a także postanowienia układów zbiorowych pracy i innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych, regulaminów i statutów określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy.

Uwzględniając powyższe stwierdzić należy, że skoro – jak wskazuje Wnioskodawca – otrzymał w 2014 r. odszkodowanie, którego wysokość i zasady ustalania zostały określone w Zasadach Indywidualnych Odejść Pracowników, stanowiących normatywne źródło prawa pracy, o którym mowa w art. 9 § 1 Kodeksu pracy, to spełnione zostały przesłanki do zastosowania zwolnienia określonego w art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wobec tego odszkodowanie, wypłacone Wnioskodawcy w 2014 r., korzysta z ww. zwolnienia przedmiotowego.

Końcowo wskazać należy, że wydając na podstawie art. 14b Ordynacji podatkowej interpretację indywidualną organ podatkowy opiera się wyłącznie na opisie stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku, w związku z czym nie prowadzi postępowania dowodowego.

Jeżeli zatem przedstawiony we wniosku stan faktyczny różnić się będzie od występującego w rzeczywistości tj. jeżeli otrzymane świadczenie nie ma charakteru odszkodowawczego, wówczas wydana interpretacja nie będzie chroniła Wnioskodawcy w zakresie rzeczywiście zaistniałego stanu faktycznego.